Surmast.

Wisil: Oh Jesus Kristus tulle sa, n. t. s.

1. Oh kuhho mötleb innime? Ta ello on kui öiekl, ja siiski on ta kartmatta, ehk kül ta pattust pöörmatta.

2. Kes noor se ütleb: aega weel! Mees lodab omma rommo peäl', ja wannad ikka mötlewad, weel aasta aega ollewad.

3. Oh ärrä ütle: eks ma nä, et surma käes ma iggapä? Sest siis wast surma mälletad, kui sa sest targemaks ka saad.

4. Siin murretsema peame, et taewas önsaks saaksime; ja igga tunnike on, teäl, meil önnistusseks antud weel.

5. Surm wiib meid kohto ette siit; seäl tousewad keik meie süüd; need sallajamad möttedke seäl awwalikkuks tehhakse.

6. Et surm nüüd allati so ees, siis ella waimo murre sees, ja katsu omma usko teäl, kas ellaw ta ehk surnud weel.

7. Üks palwe ehk üks nutto heäl, siis kui so hing jo kele peäl, ei se te ühhe korraga so süddant puhtaks, pühhaks ka.

8. Ja muud ei maksa loja ees, kui agga öigus süddames, ja usk mis himmud surretab, ja pühhad kombed sünnitab.

9. Ei hing sa pühhaks waewata, ka mitte ilma abbita; sepärrast kanna agga hoolt, siis aitab jummal omma poolt.

10. Se üllem assi ilma peäl, mispärrast olled lodud teäl, mis teeb, et surred önsaste, se on, et ellad pühhaste.

11. Kes nisugguseks elluks teäl end ohwrib, kui on aega weel, pääw yäwalt parremaks ka saab, se surma hästi mälletab.

12. Kas mälletan ni surma ka? Oh issand jummal hallasta! Mo mele surma tulleta, et öppin sulle ellama.

13. Mind lasse omma süddant ka siin truist läbi katsuda: kas temma sees on armastus, usk, lotus, rahho, kannatus?

14. Lass' mind sult armo palluda, ja patta wasto woitelda, et, kui surm tulleb minnule, so rahho jääks mo hingele.

, lk. 23